

**OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTEKÓW W WARSZAWIE
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA**

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V X Y Z

Nr 3264
DOLNOŚLĄSKIE

1. Obiekt

338 **ZESPÓŁ PAŁACOWO - PARKOWY Z FOLWARKIEM**

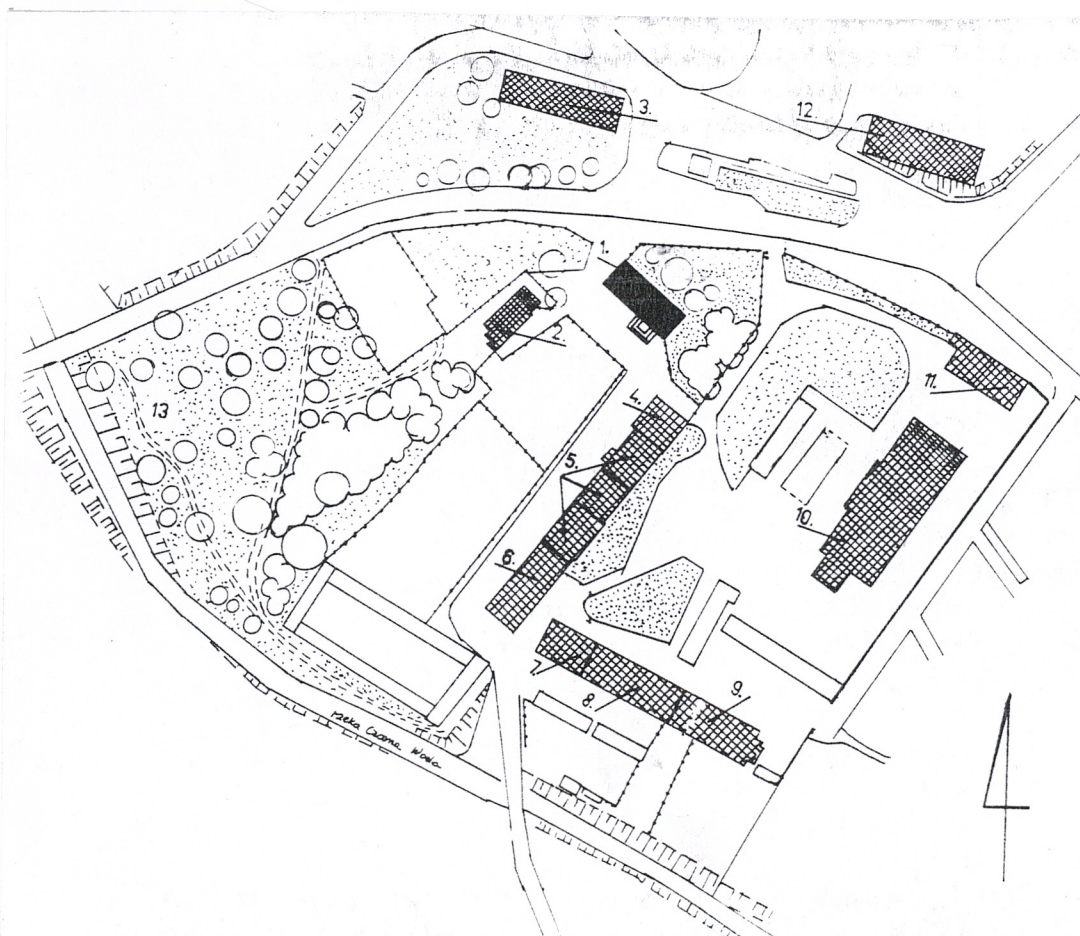
2. Czas powstania

II poł. XVI w.; pocz. XVIII w.;
I poł. XIX w.; 1854-57 r.

3. Miejscowość

GNIECHOWICE

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

Plan sytuacyjny skala 1:3 000

1. pałac
2. dom zarządcy lub inspektora dóbr
3. oficyna mieszkalna I
4. oficyna mieszkalna II
5. oficyny mieszkalne III, IV, V
6. stodoła
7. oficyna mieszkalna VI
8. budynek gospodarczy
9. oficyna mieszkalna VII
10. obora I
11. obora II
12. spichlerz
13. park

0 30 100 m

4. Adres ul. Wrocławska ; ul. Kącka
55-042 Gniechów

nr hipoteczny:

nr ewid. gruntów: 622/1-3, 622/6, 622/17,
622/18, 80/1-5, 91/2, 231/3

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie

powiat Wrocław

gmina Kąty Wrocławskie

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Genkowiz(1288 r.); Gnechwitz (ok.1305r.)
Gnichwitz (1548, 1666, 1743, 1845 r.);
Altenrode (od 1937 r.)

7. Przynależność administracyjna przed
1.01.1999

województwo wrocławskie

gmina Kąty Wrocławskie

8. Właściciel i jego adres

9. Użytkownik i jego adres

j.w.

10. rejestr zabytków

nr 1249 data 5.03.1965 r. (pałac)

nr 366/W data 24.07.1976 r. (park)

12. Autor, historia obiektu, określenie stylu

Wieś Gniechowice wzmiankowana po raz pierwszy 11 stycznia 1288 r. w akcie fundacyjnym kolegiaty Św. Krzyża we Wrocławiu, na mocy którego czynsz w wysokości 3,5 marki został przekazany przez Henryka IV Prawego ufundowanej kolegiacie. Wieś wymieniana następnie w 1311 r. jako Gnechovicz, w 1314 r. Genechuwiz, od 1337 r. pozostawała w posiadaniu Stefana von Reichenbach, któremu została nadana 21 września 1348 r. w wieczyste lenno przez Karola IV Luksemburskiego. W 1402 r. Herman von Reichenbach wraz z żoną Agnieszką, dziećmi: Waławem i Małgorzatą oraz córką swego zmarłego brata Hannosa – Barbarą odstąpił lenno to mieszkańcom legnickim braciom Nitze i Piotrowi Unerathen oraz Jakubowi Swarzowi i jego synowi Waławowi.

Dobra obejmowały wówczas wieś z sołectwem, sądem, karczmą, chłopami i zagrodnikami.

W 1404 r. król Waław przekształcił majątek ziemski w Gniechowicach z lenna w dziedziczną posiadłość, wolną od książęcych służb i podatków. W tym samym roku majątek spłonął w czasie pożaru wsi, wywołanym w wyniku zatargu pomiędzy mieszkańcami wrocławskimi, a książętami Bernardem z Niemodlina i Bolkiem z Opola.

Istnienie siedziby rycerskiej w Gniechowicach wzmiankowano po raz pierwszy w 1425 r., kiedy to Piotr Ungerathen (zm. 1432 r.) podzielił dobra obejmujące wieś oraz siedzibę pańską z folwarkiem i młynem między dzieci Baltazara, Kacpra i Ewę.

cd. załącznik nr 1

13. Opis (sytuacja, materiał, konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrza, wyposażenie itd.)

SYTUACJA

Zespół pałacowo-folwarczny z parkiem zlokalizowany w centralnej części wsi Gniechowice w sąsiedztwie kościoła parafialnego p.w. Św. Filomeny. Wtórnie podzielony na część pn. i pd. przez drogę krajową biegnącą z Wrocławia do Świdnicy, wytyczoną w okresie powojennym z terenu parku romantycznego i ozdobnego dziedzińca poprzedzającego pałac. (Droga poprowadzona prawdopodobnie na reliktach wieży mieszkalnej usytuowanej w pn. części zespołu, rozebranej w latach 1854-57 i zastąpionej altaną i grotą.)

Założenie od pd. i pd.-zach. ograniczone rzeką Czarną Wodą, płynącą wzdłuż kompleksu leśnego, łąki i sadu przylegającego do zabudowań wiejskich; od wsch. częściowo zachowanym, tynkowanym murem ogrodzeniowym; od pn. i pn.-zach. dwoma drogami wiejskimi: biegnącą na pn.-zach. drogą do Krobielowic oraz drogą biegnącą na pd.-zach., stanowiącą dawny trakt Wrocław – Świdnica.

Zespół obecnie podzielony przestrzennie na trzy części:

1. część pn. wtórnie wydzieloną przez drogę krajową: Wrocław – Świdnica, z oficyną mieszkalną I, terenem dawnych ogrodów warzywnych i spichlerzem oraz wtórnym zainwestowaniem w postaci stacji paliw CPN i przystanków autobusowych.
2. część zach. z pałacem, budynkiem mieszkalnym – domem zarządcy lub inspektora dóbr oraz reliktem dawnego parku romantycznego.
3. część wsch. z zabudowaniami folwarcznymi skupionymi wokół majdanu gospodarczego.

KOMPOZYCJA

Pierwotnie kompozycja założenia dwudzielna ze swobodną, nieregularną zach. częścią pałacowo-parkową oraz wsch. regularną częścią folwarczną z zabudową gospodarczą skupioną wokół rozległego majdanu zbliżonego w kształcie do prostokąta.

Obecnie kompozycja części zach. zaburzona na skutek poprowadzenia wtórnie wytyczonej drogi krajowej Wrocław – Świdnica, przebiegającej bezpośrednio przed fasadą pałacu i wydzielającej przestrzennie z zespołu spichlerz oraz oficynę mieszkalną I z terenem ogrodów warzywnych.

Dominantę zach. części założenia stanowi pałac zwrócony fasadą na pn.. Za jego elewacją tylną rozciąga się dawna centralna polana parkowa, przekształcona obecnie w wyгородzone ogródki warzywne, za którymi usytuowano zespół „komórek” gospodarczych.

Na pd.-zach. od pałacu znajduje się budynek mieszkalny – dom zarządcy lub inspektora dóbr z ogródkiem warzywnym wtórnie wyгородzonym z polany parkowej, w bezpośrednim sąsiedztwie tylnej elewacji pałacu. Pozostały fragment tej części założenia zajmuje od zach. relikty parku romantycznego.

cd. załącznik nr 2

14. Kubatura —	15. Powierzchnia użytkowa folwark 3,70 ha park 1,60 ha	16. Użytkowanie pierwotne rezydencjonalno - gospodarcze	17. Użytkowanie obecne pałac i budynki gospodarcze nieużytkowane, oficyny zamieszkałe
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.) Nie zachowała się żadna dokumentacja dotycząca remontów i prac budowlanych wykonanych w w/w zespole w okresie powojennym. W latach 1963 i 1969-73 ówczesny właściciel obiektu PGR przeprowadził szereg prac budowlanych, które spowodowały zniszczenie substancji zabytkowej pałacu (prace omówiono w karcie szczegółowej pałacu aut. J. Sawińskiego). Ponadto znacznie przebudowano elewacje obór oraz zmieniono kształt otworów okiennych w oficynach mieszkalnych, w związku z wymianą stolarki. Wpłynęło to zdecydowanie negatywnie na wygląd elewacji budynków.		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) <ul style="list-style-type: none"> • Pałac –karta szczegółowa obiektu aut. J. Sawińskiego. • Dom zarządcy lub inspektora dóbr – stan dobry. • Oficyna I – stan bardzo zły, znacznie zawilgocone mury, widoczne ugięcie konstrukcji dachowej, nieszczelne pokrycie dachowe, ubytki tynku, brak systemu odprowadzania wód opadowych. Obiekt dewastowany, grozi katastrofą budowlaną. • Oficyny II, III, IV, V, VI, VII – stan zły, zawilgocone mury, nieszczelne pokrycie dachowe, więźba dachowa zaatakowana przez owady, ubytki tynków, brak systemu odprowadzania wód opadowych. • Stodoła – stan zły, zawilgocone mury, nieszczelne pokrycie dachowe, więźba dachowa zaatakowana przez owady, ubytki tynków, brak systemu odprowadzania wód opadowych. • Budynek gospodarczy - stan zły, zawilgocone mury, nieszczelne pokrycie dachowe, więźba dachowa zaatakowana przez owady, ubytki tynków, brak systemu odprowadzania wód opadowych. • Obory I i II - stan zły, zawilgocone mury, ubytki tynków, brak systemu odprowadzania wód opadowych. • Spichlerz – stan dostateczny, zawilgocone mury, brak systemu odprowadzania wód opadowych. 22. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie <ul style="list-style-type: none"> • Założenie lub usprawnienie systemu drenażu całego założenia (wszystkie obiekty mają zawilgocone fundamenty i mury). • Remont więźby dachowej i przełożenie pokrycia dachowego i założenie systemu odprowadzania wód opadowych (oficyny, stodoła spichlerz, obory, budynek gospodarczy). • Osuszenie murów i uzupełnienie tynków, korekta formy dobudówek przy oficynach i oborze I. 	

21. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj, numer i miejsce przechowywania)

- H. Ciesielski, H. Wrabec Ewidencja założenia ogrodowo-parkowego w Gniechowicach Wrocław 1993, msp. SOZ Wrocław
- J. Sawiński Karta architektury i budownictwa pałacu w Gniechowicach. Wrocław 1997 r., msp. SOZ Wrocław

22. Bibliografia

- K. Degen Die Bau- und Kunstdenkmäler des Landkreises Breslau. Frankfurt am Main 1965 s.57-58.
- Handbuch des Grundbesitzes im Deutschen Reiche. Berlin 1880 s. 388-89
- J. G. Knie Alphabetisch, statistisch, topographie Übersicht der Dorfer.... Breslau 1830 s. 190; 1845 s. 164.
- A. Moepert Die Ortsnamen des Kreises Neumarkt. 1935 s.12, 30
- M. Pastorff Schlesisches Güter-Adressbuch. Breslau 1876 s.6
- Schlesische Güter Adressbuch... 1886 s. 8; 1891 s. 4; 1898 s. 4; 1902 s. 4; 1905 s. 4; 1909 s.4; 1912 s. 4-5; 1917 s. 5; 1921 s. 5; 1926 s.5; 1930 s. 17; 1937 s. 11;
- F. A. Zimmermann Beiträge zur Beschreibung von Schlesien. Brieg 1795, t.12 s.176.

22. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

- Plan wsi Gniechowice, mapa topograficzna Śląska w skali 1:25 000 z lat osiemdziesiątych XIX w. uzupełniona w 1938 r. fot. SOZ Wrocław
- F.B. Wernher Topographia oder Prodromus Delineati Silesiae Ducatus ok. 1750 r. Bibl. Uniw. Nr neg. I 430; IV 312;

23. Uwagi różne

24. Opracował

tekst Beata Sebzda, sierpień 1999 r.

plany, rysunki Beata Sebzda, sierpień 1999 r.

zdjęcia Beata Sebzda, sierpień 1999 r.

miejsce przechowywania negatywów MNRI PRS w SZRENIAWIE

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki

1-12

WSPÓLFINANSOWANE PRZEZ FUNDACJĘ
WSPÓŁPRACY POLSKO-NIEMIECKIEJ
ZE ŚRODKÓW
REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC

MITFINANZIERT VON DER STIFTUNG
FÜR DEUTSCH-POLNISCHE
ZUSAMMENARBEIT AUS MITTELN
DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	cd. pkt. 12
3. powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

cd. pkt. 12 Autorzy, historia obiektu, określenie stylu.

W 1435 r. posiadłość nabył Kacper von Ungerathen, po którego śmierci w 1457 r. jego synowie Melchior i Baltazar dokonali podziału majątku obejmującego wówczas dwór, folwark, kuźnię, sad owocowy, las, staw i łąkę, a także karczmę, sołectwo i lenno kościelne. Ok. 1536 r. Jadwiga von Ungerathen wniosła w posagu majątek ziemski w Gniechowicach Pawłowi von Monau. Kolejnymi właścicielami dóbr byli Krzysztof von Seidlitz i Sebastian Guttater, a od 31 grudnia 1566 r. Walenty von Saurma, który 1 maja 1569 r. przekształcił Gniechowice w *Fideikommis*, zatwierdzony w Pradze w 1570 r. Po jego śmierci właścicielami posiadłości byli kolejno: jego brat Hansow – pan na Jelczu; Konrad von Saurma (1597-1618) i jego synowie Luthold i Wolf Albert. Po śmierci Lutholda w 1649 r. majątek należał do jego syna Konrada (1649-1688), a następnie Hansa Lutholda (1688-1734) i jego syna Hansa Konrada. W 1750 r. Hans Konrad zrzekł się posiadłości na rzecz Ernsta von Saurmy, po którego śmierci majątek odziedziczyli Ernst i Józef von Saurma. Następnie jako właściciele wzmiankowani są Gustaw von Saurma (1845 r.), książę Gotthard von Saurma Jeltsch ze Stuttgartu (1876-1912 r.) i książę Johan Ernst von Saurma Jeltsch (1917-37 r.).

Pierwsza siedziba pańska w Gniechowicach znana z opisu w urbarzu z 1582 r. spłonęła wraz z towarzyszącym jej folwarkiem w okresie wojny trzydziestoletniej w czasie pożaru wsi w 1642 r. Była to murowana budowla z dwiema sklepionymi piwnicami oraz czterema sklepionymi komnatami z alkowami i kominkami, otoczona fosą z mostem zwodzonym. Odbudowana w 1649 r. przez Konrada von Saurmę zyskała formę znanej z rys. F. B. Wernhera (ok. 1750 r.) III-kondygnacyjnej wieży mieszkalnej, nakrytej czterospadowym dachem z przedłużoną kalenicą, posadowionej w pn.-zach. części obecnego założenia pałacowo-parkowego. Budowli tej towarzyszyły zapewne usytuowane przy niej zabudowania gospodarcze, prawdopodobnie wzniesione w konstrukcji szachulcowej.

Pierwotna kompozycja przestrzenna założenia dworsko-folwarcznego uległa zmianie po 1691 r. na skutek budowy wczesnobarokowego pałacu, posadowionego na wsch. od wieży mieszkalnej, wzniesionego prawdopodobnie w związku z małżeństwem Hansa Lutholda von Saurma z Julianną Perpetuą von Herberstein. Granice ówczesnego zespołu wyznaczały: od pn. i wsch. trakt prowadzący z Wrocławia do Świdnicy, łączący się od pn. z drogą wiejską do Krobielowic oraz od pd. koryto rzeki Czarna Woda.

Na tym terenie w pn.-zach. narożu założenia u zbiegu drogi wiejskiej i traktu prowadzącego do Świdnicy znajdowała się wspomniana wieża mieszkalna otoczona fosą, którą zasilał strumień płynący od strony rzeki w kierunku północnym. Na wsch. od wieży posadowiono pałac zwrócony fasadą ku północy i poprzedzony rozległym dziedzińcem pozbawionym cech reprezentacyjnych. Na pn.-wsch. od pałacu zlokalizowano prawdopodobnie czworoboczny majdan folwarczny z krytymi dwuspadowymi dachami szachulcowymi budynkami gospodarczymi, którym towarzyszył ogród użytkowy wygradzony płotem. Przed wsch. i zach. elewacją pałacu oraz pn. elewacją wieży mieszkalnej rozciągały się sady ogrodzone płotami. Natomiast przed pd. elewacjami pałacu i

Wkładkę założyła Beata Sebzda, sierpień 1999 r.

Miejsce przechowywania negatywów

wieży mieszkalnej usytuowany był prawdopodobnie drugi majdan folwarczny zamknięty od pd. wydłużonym, murowanym budynkiem gospodarczym, krytym dwuspadowym dachem. Budynkowi temu towarzyszył zapewne inny obiekt, którego relikw w postaci sklepionych piwnic zachował się w budynku oficyny mieszkalnej II w skrzydle wsch. zabudowy folwarcznej. Za majdanem rozciągały się do rzeki ogrody uprawne. Za Czarną Wodą znajdował się las okalający dwa stawy, stanowiące rozlewiska strumieni wpadających do rzeki. Poprzez stary trakt las ten łączył się od pn. z łąką i lasem, który należał do młyna, wzmiankowanego po raz pierwszy w 1425 r.

W latach dwudziestych XIX w. zabudowania folwarczne uległy modernizacji. Prawdopodobnie wówczas znacznie powiększono majdan gospodarczy usytuowany na wsch. od pałacu. Z tego czasu pochodzi oficyna mieszkalna VII i budynek gospodarczy tworzące pd. skrzydło zabudowy folwarcznej. Analogiczną oficynę (I) wzniesiono przy pn.-zach. granicy założenia, lokując przy niej ogrody warzywne.

Kompozycja przestrzenna założenia pałacowo-folwarchnego w Gniechowicach uległa kolejnej zmianie w latach 1854-57, kiedy to w zach. i pn. części zespołu założono park romantyczny na terenie dawnych ogrodów uprawnych oraz nadrzecznych łąk porośniętych dębina. Granice parku wyznaczały: od zach. stary trakt prowadzący z Wrocławia do Świdnicy; od pn. południowa elewacja pałacu; od wsch. zabudowania folwarczne wokół prostokątnego majdanu gospodarczego; od pd. koryto Czarnej Wody, poprzez które park łączył się optycznie z kompleksem leśnym poprzecinany prostopadłymi duktami. Droga biegnąca na pd. poprzez most na rzece prowadziła do towarzyszącego folwarku śródpolnego zwanego „Dworem Anny” (*Annahof*).

Głównym elementem romantycznego parku był strumień zasilający fosę przekształconą w rozległy staw z wyspą, na której rozebrano pozostającą w ruinie wieżę mieszkalną, zastępując ją grota i pawilonem ogrodowym.

Modernizacji uległy także zabudowania gospodarcze. Na pd.-wsch. od pałacu wzniesiono stodołę oraz oficyny mieszkalne II, III, IV, V tworzące zach. skrzydło majdanu folwarchnego, a także spichlerz w pn.-zach. narożu założenia.

W latach osiemdziesiątych XIX w. wzniesiono prawdopodobnie oficynę mieszkalną VI oraz dwie obory tworzące wsch. skrzydło zabudowy folwarchnej, w związku z przestawieniem gospodarstwa na hodowlę krów oraz produkcję mleka i masła (hodowla wzmiankowana w latach 1880-1898).

W 1876 r. majątek ziemski w Gniechowicach o wartości oszacowanej na 8065 Talarów liczył 775 ha. W latach 1880-98 dobra obejmowały 779 ha, w tym 651 ha pól, 36 ha łąk, 7 ha pastwisk, 56 ha lasu, 29 ha nieużytków oraz browar. Hodowla liczyła 73 konie, 180 sztuk rogaczny, w tym 78 krów oraz 1600 owiec i 32 świnie. Hodowlę zintensyfikowano w 1891 r. do 300 krów. Ponadto gospodarstwo wyposażone było w młockarnię parową, śrutownik i siewkarnię. Od 1898 r. znacznie zwiększono uprawę buraków i lnu, a w 1902 r. wybudowano kolejkę wąskotorową łączącą Gniechowice z cukrownią w Pustkowie Żurowskim (*Puschowa*). Ponadto od 1902 r. wymieniany jest drugi folwark śródpolny *Althof*, łączący się z folwarkiem w Gniechowicach drogą biegnącą na pd. przez most na Czarnej Wodzie. W 1912 r. majątek ziemski w Gniechowicach powiększony do 790 ha osiągnął wartość 2400 Marek.

Od 1876 r. wzmiankowani są kolejno następujący zarządcy i dzierżawcy dóbr: w latach 1876-80 zarządca Adolf Linder; w latach 1886-98 dzierżawca rotmistrz Teodor von Lieres und Wilkau; w 1902 r. dzierżawca C.P. von Naehrich z Pustkowa Żurowskiego oraz Max Maternei z Górzyc; w latach 1912-17 P. Kaefner z Górzyc i inspektor W. Reibestein; w 1926 r. inspektor Heinrich Kawaczek; w 1937 r. Cronemeyer z Górzyc.

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	cd. pkt. 13 opis
3. powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

KOMPOZYCJA cd.

Regularną czworoboczną kompozycję wsch. części założenia wyznaczają następujące skrzydła zabudowy folwarcznej:

1. Skrzydło zach. tworzone przez cztery posadowione szeregowo oficyny mieszkalne II, III, IV, V, z zamykającym skrzydło od pd. budynkiem stodoły. (Oficyny z komunikacją od strony dawnej polany parkowej – obecnie wygrodzonych ogródków warzywnych).
2. Skrzydło pd. tworzone przez posadowione szeregowo: oficynę mieszkalną VI, budynek gospodarczy i oficynę mieszkalną VII. (Przy skrzydle tym zlokalizowane od pn. i pd. wtórne „komórki” gospodarcze).
3. Skrzydło wsch. tworzone przez dwie obory usytuowane względem siebie prostopadle.

Nawierzchnia majdanu gospodarczego wtórna, asfaltowa. Główny ciąg komunikacyjny biegnący przy elewacjach bocznej (zach.) i tylnej (pd.) pałacu oraz zach. elewacjach oficyn mieszkalnych i stodoły w skrzydle zach. wyłożony płytami cementowymi.

Zespół od pn. ogrodzony siatką metalową wzdłuż drogi krajowej Wrocław- Świdnica, od wsch. zamknięty reliktem tynkowanego muru ogrodzeniowego, wzmocnionego przyporami.

Kompozycję przestrzenną zespołu zaburzają wtórne ogrodzenia z siatki metalowej oddzielające część zach. od wsch., jak również ogrodzenia ogródków warzywnych i „komórki”. Ponadto na majdanie folwarcznym zlokalizowane wtórnie rampy i garaże.

OPIS BUDYNKÓW

1. **Pałac** – karta szczegółowa oprac. przez J. Sawińskiego w 1997 r. (msp. SOZ Wrocław)

2. Dom zarządcy lub inspektora dóbr

Budynek wzniesiony ok. 1920 r.; wolnostojący, posadowiony na pd.-zach. od pałacu.

Murowany z cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany. Stropy drewniane, z podsufitką. Dach o konstrukcji drewnianej krokwiowo-jętkowej, kryty dachówką karpiówką ułożoną podwójnie w „koronkę”. Podłogi drewniane, deskowane. Schody wewnętrzne drewniane, jednobiegowe.

Otwory okienne prostokątne, wtórnie powiększone. Stolarka drewniana, wtórna. W górnej partii szczytów budynku i szczycie ryzalitu okulusy. Otwory okienne przeszklonego ganku prostokątne, z drewnianą stolarką o drobnych, symetrycznych podziałach. Otwory drzwiowe prostokątne, stolarka wtórna.

Budynek z wtórnymi podziałami wewnętrznymi, posadowiony na rzucie prostokąta z niewielkim ryzalitem w elewacji wsch., oraz prostokątnymi gankami. Budynek podpiwniczony, o zwartej bryle rozczłonkowanej wtórnymi dobudówkami, II-kondygnacyjny, nakryty dwuspadowym dachem o wysuniętych okapach, wspartych na ozdobnych kroksztynach. Ryzalit na osi symetrii I-osiovy, nakryty dwuspadowym dachem o kalenicy prostopadłej

2. Dom zarządcy lub inspektora dóbr

do dachu korpusu gł., poprzedzony przeszklonym ganek nakrytym dachem trójsпадowym. Analogiczny ganek w elewacji zach.

Elewacje ujęte gładkim cokołem i profilowanym gzymsem międzykondygnacyjnym. Elewacja wsch. i zach. III-osiove. Pierwotne podziały pozostałych elewacji zatarte na skutek licznych przebudów.

3. Oficyna mieszkalna I (ul. Kącka 2) – wnętrze budynku niedostępne.

Budynek wzniesiony ok. 1820 r.; wolnostojący, posadowiony w pn.-zach. narożu dawnego zespołu, obecnie wydzielony przestrzennie drogą Wrocław – Świdnica.

Murowany, z kamienia (cokół) i cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany. W przyziemiu stropy drewniane z podsufitką, w pomieszczeniach piwnic prawdopodobnie ceramiczne, tynkowane sklepienia odcinkowe. Dach o konstrukcji drewnianej, kryty dachówką karpiówką, ułożoną podwójnie w „koronkę”. Podłogi drewniane, deskowane. Schody wewnętrzne niedostępne.

Otwory okienne i drzwiowe prostokątne, obwiedzione gładkimi opaskami. Otwory okienne w osiach symetrii półszczytów wpisane w rodzaj półokrągłej arkady wspartej na murowanym parapecie, tworzonej przez dwie przylegające do okna blendy ujęte opaskami. Pozostałe otwory okienne półszczytów prostokątne, zamknięte łukami odcinkowymi. Stolarka okienna drewniana, okna krosnowe, dwuskrzydłowe, z pojedynczym ślemieniem. Część otworów okiennych wtórnie zamurowana, pozostałe zabezpieczone kratami. Otwory drzwiowe wtórnie zamurowane poza jednym w elewacji pd. Stolarka drzwiowa drewniana, wtórna.

Budynek, na rzucie wydłużonego prostokąta, częściowo podpiwniczony, o zwartej bryle, I-kondygnacyjny, nakryty dachem naczółkowym. W pd. połaci dachu ponad VIII i IX osią dwie lukarny kryte dachami dwuspadowymi (prawa z nich murowana, lewa drewniana).

Elewacje posadowione na niewielkim tynkowanym cokole. Elewacja pn. i pd. XI-osiove, zwieńczone profilowanym listwowo gzymsem, wzbogaconym półwałkami. W III i IX osi elewacji pn. oraz w V osi elewacji pd. otwory drzwiowe. W elewacjach bocznych pod naczółkami gzymsy profilowane listwowo.

4. Oficyna mieszkalna II

Budynek wzniesiony ok. 1850 r. na reliktach wcześniejszej budowli z końca XVII w., przebudowany na przełomie XIX/XX w.; posadowiony w zach. skrzydle zabudowy folwarcznej, przylega od pd. do sąsiedniej oficyny mieszkalnej III.

Murowany, z kamienia (cokół) i cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany. W przyziemiu stropy drewniane z podsufitką, dwa pomieszczenia piwniczne nakryte ceramicznymi, tynkowanymi sklepieniami kolebkowymi; prowadzący do nich korytarz sklepieniem odcinkowym. Dach o konstrukcji drewnianej, płatwiowo-kleszczowej, kryty dachówką karpiówką ułożoną podwójnie w „koronkę”. Podłogi drewniane, deskowane; posadzki cementowe. Schody zewnętrzne przed otworem drzwiowym w II osi elewacji zach. dwubiegowe ze spocznikiem, murowane, tynkowane. Schody wewnętrzne drewniane, jednobiegowe, policzkowe, z prostą balustradą.

Otwory okienne piwnic kwadratowe, otwory okienne przyziemia i szczytu oraz otwory drzwiowe prostokątne. Otwory dolnej kondygnacji szczytu wsparte na wspólnym, murowanym parapecie. Otwory boczne mniejsze, podobnie jak otwory w II kondygnacji szczytu. Część otworów okiennych wtórnie powiększona. Stolarka okienna i drzwiowa drewniana, wtórna.

Budynek na rzucie prostokąta, dwutraktowy, trójdzielny, z sienią na osi symetrii. Podpiwniczony, o zwartej bryle, I-kondygnacyjny, nakryty dachem dwuspadowym.

cd. załącznik nr 3

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	cd. pkt. 13 opis
3. powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

4. Oficyna mieszkalna II

Elewacje budynku posadowione na wysokim, gładko tynkowanym cokole. Elewacja wsch. III-osiowa (w przyziemiu w III osi otwór drzwiowy prowadzący do piwnic); elewacja zach. IV-osiowa z otworem drzwiowym w II osi poprzedzonym dwubiegowymi schodami ze spocznikiem. Elewacje zwieńczone profilowanym uskokowo gzymsem, przerwany w partii szczytu i przechodzącym w mniej wyładowany gzyms międzykondygnacyjny. Elewacja szczytowa pn. II-osiowa, z dodatkowym otworem drzwiowym prowadzącym do piwnic; w partii II-kondygnacyjnego szczytu IV- i II-osiowa.

5. Oficyny mieszkalne III, IV, V

Trzy budynki wzniesione w II poł. XIX w., przebudowane w I ćw. XX w.; posadowione szeregowo w zach. skrzydle zabudowy folwarcznej, przylegające od pn. do oficyny mieszkalnej II, od pd. do sąsiedniej stodoły.

Murowane, z kamienia (cokoły) i cegły na zaprawie wapiennej, tynkowane. Stropy drewniane z podsufitką. Dachy o konstrukcji drewnianej, płatwiowokleszczowej, kryte dachówką karpiówką ułożoną podwójnie w „koronkę”. Podłogi drewniane, deskowane; posadzki cementowe. Schody wewnętrzne drewniane, jednobiegowe, policzkowe z prostą balustradą.

Otwory okienne i drzwiowe prostokątne, otwory okienne wtórnice powiększone. Stolarka drewniana, wtórna.

Budynki na rzucie wydłużonych prostokątów, dwutraktowe. Niepodpiwniczone, o zwartej bryle, II-kondygnacyjne, nakryte dwuspadowymi dachami, rozdzielonymi prostokątnie wyłamanymi ściankami przeciwogniowymi, zakończonymi rodzajem uskokowych wsporników; zwieńczonymi prosokątnymi sterczynkami. Pierwsze dwa budynki (od pn.) poprzedzone od zach. wtórnice dobudowaną klatką schodową, nakrytą płaskim dachem.

Elewacje budynków zwieńczone profilowanymi uskokowo gzymсами, posadowione na niewielkich, gładko tynkowanych cokołach. Elewacje zach. (od pn.) III-; VI- i V-osiowe, elewacje wsch. IV-; VII- i V-osiowe. Otwory drzwiowe odpowiednio w III osi elewacji zach. oficyny III i V oraz I osi elewacji wsch. oficyny IV. Wsch. elewacja oficyny III poprzedzona wtórnymi, jednobiegowymi schodami betonowymi, prowadzącymi do otworu drzwiowego usytuowanego między kondygnacjami w I osi okiennej. W połaciach dachów oficyny III i V po dwa okna powiekowe.

6. Stodoła

Budynek wzniesiony ok. 1850 r.; posadowiony w zach. skrzydle zabudowy folwarcznej, przylegający od pn. do sąsiedniej oficyny mieszkalnej V.

Murowany, z kamienia (przyziemie) i cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany. W pn. części budynku (zaadaptowanej na toalety) założony wtórny strop. Dach o konstrukcji drewnianej, otwartej, wieszarowej, kryty eternitem. Część elementów więźby wsparta na ceglanych filarach prawdopodobnie wtórnice murowanych. Klepisko.

Otwór wejściowy do pn. części budynku w elewacji zach. poprzedzony kilkustopniowymi schodami betonowymi.

Wtórnie przebite otwory okienne i drzwiowe prostokątne. Wrota zachowane w elewacji wsch. prostokątne, zamknięte łukami odcinkowymi, ujęte gładko

6. Stodoła cd.

tynkowanymi opaskami przechodzącymi w wąskie lizeny. Stolarka okienna i drzwiowa drewniana, wtórna. W elewacji wsch. i zach. wydłużone szczeliny wentylacyjne.

Budynek na rzucie prostokąta, jednotraktowy, z wtórnie wydzieloną częścią pn. przeznaczoną na toalety. Niepodpiwniczony, o zwartej bryle, I-kondygnacyjny, nakryty dwuspadowym dachem o wysuniętych okapach na kroksztynach.

Elewacja wsch. budynku II-osiowa, osie wyznaczone otworami wrót zamkniętymi łukami odcinkowymi, ujętymi gładkimi opaskami przechodzącymi w lizeny. W pn. części elewacji wtórnie przebitý otwór okienny. Pomiedzy otworami rozmieszczone symetrycznie wydłużone szczeliny wentylacyjne. Analogiczne szczeliny w pozbawionej otworów okiennych elewacji zach. W jej pn. części otwór drzwiowy prowadzący do toalet, poprzedzony kilkustopniowymi schodami. Elewacja szczytowa (pd.) II-osiowa, z wtórnie przebitým, prostokątným otworem drzwiowym w II osi, w którym dwuskrzydłowe wrota. Szczyt, zwieńczony prostokątną sterczynką, wyłamany prostokątnie zakończony rodzajem uskokowych wsporników.

7. Oficyna mieszkalna VI

Budynek wzniesiony w ost. ćw. XIX w., przebudowany na pocz. XX w.; posadowiony w pd. skrzydle zabudowy folwarcznej, przylega od wsch. do sąsiedniego budynku gospodarczego.

Murowany, z kamienia (cokół) i cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany. Stropy drewniane z podsufitką. Dach o konstrukcji drewnianej, płatwiowokleszczowej, kryty dachówką karpiówką ułożoną podwójnie w „koronkę”. Podłogi drewniane, deskowane; posadzki cementowe. Otwór wejściowy poprzedzony schodkiem z betonu. Schody wewnętrzne drewniane, dwubiegowe powrotne, policzkowe, z prostą balustradą.

Otwory okienne oraz otwór drzwiowy prostokątne. Otwory w elewacji szczytowej zamknięte łukami odcinkowymi. Otwory boczne w I kondygnacji i zwieńczeniu szczytu mniejsze od pozostałych. Otwory okienne w elewacjach pn. i pd. wtórnie powiększone. Stolarka okienna i drzwiowa drewniana, wtórna.

Budynek na rzucie prostokąta, dwutraktowy, trójdzielny, z sienią na osi symetrii. Niepodpiwniczony, o zwartej bryle, II-kondygnacyjny, nakryty dachem dwuspadowym.

Elewacje budynku posadowione na niewielkim, gładko tynkowanym cokole. Elewacje pn. i pd. zwieńczone profilowanymi uskokowo gzymsami, VI-osiove, z otworem drzwiowym w III osi elewacji pd. W pd. połąci dachu wtórna lukarna ponad otworami I osi. Elewacja szczytowa zach. o zaburzonym układzie, pierwotnie IV-osiowa.

8. Budynek gospodarczy

Budynek wzniesiony ok. 1820 r.; posadowiony w pd. skrzydle zabudowy folwarcznej, przylega od zach. do oficyny VI; od wsch. do oficyny VII.

Murowany, z kamienia i cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany. W przyziemiu stropy drewniane, belkowe, w jednym z pomieszczeń z podsufitką. Pomieszczenie piwnic nakryte dwoma ceramicznymi, tynkowanymi sklepieniami odcinkowymi, wspartymi na łuku arkadowym. Pomieszczenia w trójtaktowej, wsch. części budynku przekryte ceramicznymi, tynkowanymi sklepieniami żaglastymi. Dach o konstrukcji drewnianej, płatwiowokleszczowej, kryty dachówką karpiówką ułożoną podwójnie w „koronkę”. Posadzki cementowe.

Otwory okienne i drzwiowe prostokątne. Stolarka okienna i drzwiowa, drewniana, wtórna.

Budynek, na rzucie wydłużonego prostokąta, jednotraktowy, pięciodzielny; wsch. część budynku trójtaktowa, pomieszczenia skomunikowane z sienią

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	cd. pkt. 13 opis
3. Powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

8. Budynek gospodarczy cd.

oficyny VII. Częściowo podpiwniczony, o zwartej bryle, I- kondygnacyjny, nakryty dachem dwuspadowym z trzema I-osioowymi lukarnami w pd. połaci, krytymi dachami dwuspadowymi.

Elewacje zwieńczone uproszczonymi gzymsami. Elewacja pd. VIII-osiowa, z otworem drzwiowym prowadzącym do piwnic w I osi, poprzedzonym zagłębionymi, jednobiegowymi schodami murowanymi z cegły. Elewacja pn. VI-osiowa, z otworami drzwiowymi w III, IV i V osi. W IV osi dwuskrzydłowe wrota, w V osi drzwi z nadświetlem. Elewacja pn. poprzedzona wtórnymi, metalowymi schodami prowadzącymi do trzeciej lukarny.

9. Oficyna mieszkalna VII

Budynek wzniesiony ok. 1820 r.; posadowiony w pd. skrzydle zabudowy folwarcznej, przylega od zach. do sąsiedniego budynku gospodarczego.

Murowany, z kamienia (cokół) i cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany. W pomieszczeniach piwnic ceramiczne, tynkowane sklepienia odcinkowe. W partii przyziemia w zach. części budynku pomieszczenia nakryte ceramicznymi, tynkowanymi sklepieniami żaglastymi na gurtach. W pomieszczeniu przylegającym od zach. do sieni gurtę sklepienia wsparte na kolumnie o gładkim trzonie i głowicy w formie wałka. W pozostałych pomieszczeniach przyziemia stropy drewniane, z podsufitką.

Dach o konstrukcji drewnianej, płatwiowo-kleszczowej, kryty dachówką karpiówką ułożoną podwójnie w „koronkę”. Poddasze zaadaptowane na funkcje mieszkalne. Podłogi drewniane, deskowane. Schody zewnętrzne przed otworem drzwiowym w III osi elewacji pn. kilkustopniowe, betonowe.

Otwory okienne i drzwiowe prostokątne, otwory okienne wtórnie powiększone. Stolarka okienna i drzwiowa drewniana, wtórna.

Budynek na rzucie wydłużonego prostokąta, jednotraktowy, z wtórnymi podziałami wewnętrznymi, część pomieszczeń przyziemia zaadaptowana na funkcje gospodarcze, w ostatniej osi sień przelotowa. Częściowo podpiwniczony, o zwartej bryle, I-kondygnacyjny, nakryty dachem naczółkowym. W pd. połaci dachu dwie lukarny kryte jednospadowymi dachami, zróżnicowane wielkością i liczbą osi okiennych. (lukarna zach. I-, lukarna wsch. II-osiowa.)

Elewacje budynku posadowione na niewielkim tynkowanym cokole. Elewacja pn. i pd. IX-osiowe, zwieńczone profilowanymi listwowo gzymsami, wzbogaconymi półwałkami. W III, VI - IX osi elewacji pn. otwory drzwiowe. (Otwór w VIII osi prowadzi do pomieszczenia gospodarczego, otwór w IX osi do sieni.) Elewacja pn. rozczłonkowana rodzajem płaskich lizen sięgających gładkiego pasa tynku pod gzymsem wieńczącym. Elewacja szczytowa wsch. III-osiowa, zwieńczona profilowanym listwowo gzymsem umieszczonym pod naczółkiem, poprzedzona wtórnie dobudowanym gankiem z tarasem.

10. Obora I

Budynek wzniesiony w ost. ćw. XIX w., przebudowany w I ćw. XX w.; wolnostojący, posadowiony we wsch. skrzydle zabudowy folwarcznej.

10. Obora I

Murowany z cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany. Odcinkowe stropy Kleina wsparte na dwóch rzędach żeliwnych kolumn. Dach o konstrukcji drewnianej, płatwiowo-kleszczowej, kryty eternitem. Posadzka cementowa.

Otwory okienne w elewacji zach., pn. i pd. prostokątne, wtórnie przebite, w elewacji wsch. prostokątne, zamknięte łukami odcinkowymi, ujęte ceglany obramieniami, zamkniętymi u góry łukami nadwieszonymi. W III, VI i IX osi wtórnie zamurwane otwory drzwiowe, ujęte opracowanymi analogicznie ceglany obramieniami. Okna metalowe. Otwór drzwiowy w II osi elewacji pn. obwiedziony obramieniem wzorowanym na okiennych. Otwory drzwiowe w I i III osi elewacji pn. oraz w elewacji pd. prostokątne, wtórnie powiększone, wrota drewniane.

Budynek na rzucie wydłużonego prostokąta, jednotraktowy, jednoprzestrzenny. Niepodpiwniczony, o zwartej bryle, nakryty dwuspadowym dachem o wysuniętych okapach, wsparty na kroksztynach. Poprzedzony od zach. V-osiołą dobudówką, nakrytą dwuspadowym dachem o wysuniętych okapach na kroksztynach oraz dobudówkami z jednospadowymi dachami, poprzedzającymi elewację zach.

Elewacja wsch. XI-osioła, pierwotne podziały elewacji zach. nieczytelne, zasłonięte przez dobudówki. Elewacja szczytowa pn. II-kondygnacyjna, III-osioła, z wrotami w przyziemiu. Elewacja szczytowa pd. II-osioła, także z wrotami w przyziemiu.

11. Obora II

Budynek wzniesiony w ost. ćw. XIX w., przebudowany w I ćw. XX w.; wolnostojący, posadowiony we wsch. skrzydle zabudowy folwarcznej.

Murowany z cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany. Stropy płaskie na belkach stalowych, wsparte na dwóch rzędach murowanych filarów. Dach o konstrukcji drewnianej, płatwiowo-kleszczowej, kryty eternitem. Posadzka cementowa.

Otwory okienne i drzwiowe prostokątne, wtórnie powiększone. Stolarka wtórna, drewniana.

Budynek na rzucie wydłużonego prostokąta, jednotraktowy, jednoprzestrzenny. Niepodpiwniczony o zwartej bryle, nakryty dwuspadowym dachem o wysuniętych okapach, wsparty na kroksztynach.

Elewacje pn. i pd. X-osiołe, w pd. połąci dachu drewniana lukarna, kryta jednospadowym dachem. Elewacja szczytowa zach. III-kondygnacyjna, I-osioła, z dwuskrzydłowymi wrotami oraz dodatkowym oknem w partii przyziemia, poprzedzona metalową wiatą. Elewacja szczytowa wsch. I-osioła, z dwuskrzydłowymi wrotami w partii przyziemia oraz oknem w szczycie.

12. Spichlerz

Budynek wzniesiony ok. 1850 r.; wolnostojący, posadowiony w pn.-wsch. narożu dawnego zespołu, obecnie wydzielony przestrzennie przez drogę Wrocław – Świdnica.

Murowany, z kamienia (cokół) i cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany wtórnie tynkiem fakturalnym. Piętnastoprzęsłowe pomieszczenie piwnic w zach. części budynku nakryte ceramicznymi tynkowanymi, sklepieniami żaglastymi na gurtach, wspartymi na ośmiu murowanych, ceglanych filarach, ustawionych w dwóch rzędach (pomieszczenie podzielone wtórnie na szereg „komórek”). W pomieszczeniu przyziemia i I piętra nagie stropy drewniane, belkowe. Dach o konstrukcji drewnianej, płatwiowo-kleszczowej, kryty dachówką karpiówką ułożoną podwójnie w „koronkę”. W piwnicach posadzka cementowa, w przyziemiu posadzka ceglana, częściowo pokryta wylewką cementową. Podłogi I piętra i poddasza drewniane, deskowane. Schody zewnętrzne poprzedzające otwór drzwiowy w V osi elewacji pn. trzystopniowe z bloków granitu. Schody wewnętrzne komunikujące przyziemie z poddaszem drewniane, jednobiegowe, drabiniaste, zabezpieczone poręczą i ścianką drewnianą, usytuowane w pomieszczeniach centralnie. Otwory okienne i drzwiowe prostokątne, otwory okienne zamknięte łukami odcinkowymi od strony wnętrza, zabezpieczone kratami.

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	cd. pkt. 13 opis; spis fotografii
3. Powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

12. Spichlerz cd.

Stolarka drzwiowa drewniana i metalowa, jednoskrzydłowe drzwi w otworze drzwiowym w elewacji pn. wzmocnione wtórnie użytymi okuciami pasowymi.

Budynek posadowiony na wyniesieniu, na rzucie wydłużonego prostokąta. Jednotraktowy, częściowo podpiwniczony, o zwartej bryle, II-kondygnacyjny, nakryty dachem dwuspadowym.

Pn. i pd. elewacje budynku IX-osiove, zwieńczone profilowanymi listwowo gzymsami, przerwany w partii szczytu. W przyziemiu V osi elewacji pn. otwór drzwiowy, poprzedzony schodami z bloków granitu. W V osi elewacji pd. zagłębiony otwór drzwiowy, prowadzący do piwnic. Analogiczny otwór drzwiowy na osi symetrii elewacji szczytowej zach. Elewacje szczytowe IV-kondygnacyjne, I-osiove, z dwoma otworami okiennymi w III kondygnacji.

13. Park

Park krajobrazowy założony na terenie łąk i ogrodów uprawnych, wykorzystujący naturalną rzeźbę terenu w kotlinie rzeki Czarna Woda. Zaprojektowany ze strumieniem i stawem jako centralnymi elementami kompozycyjnymi oraz ozdobnym gazonem przed elewacją pałacu. Swobodna kompozycja zamierzona ze starodrzewiem opartym na gatunkach rodzimych i aklimatyzowanych, z przewagą jesionów, klonów pospolitych, dębów szypułkowych, robinii akacjowych, wierzb białych i wiązków szypułkowych.

W okresie powojennym zlikwidowano pn. część parku ze stawem i gazonem, w związku z poprowadzeniem drogi Wrocław – Świdnica oraz usytuowaniem stacji benzynowej i przystanków PKS. W części przyfolwarczej, na dawnej polanie widokowej założono ogródki warzywne.

Spis fotografii

1. pałac, fasada i elewacja boczna zach.; oficyny mieszkalne w skrzydle zach. zabudowy folwarczej.
2. Od lewej: dom zarządcy lub inspektora dóbr, oficyna mieszkalna I, pałac-elewacja tylna pd.
3. Skrzydło zach. zabudowy folwarczej: oficyna mieszkalna II, oficyny III-V, stodoła (widok od strony pałacu).
4. Skrzydło pd. zabudowy folwarczej: oficyna mieszkalna VI, budynek gospodarczy (widok z majdanu gospodarczego); (od lewej widoczna obora I w skrzydle wsch.).
5. Oficyna mieszkalna VI w skrzydle pd. zabudowy folwarczej; stodoła i oficyna mieszkalna V w skrzydle zach. (widok z majdanu gospodarczego).
6. Skrzydło wsch. zabudowy folwarczej: obora I, obora II (widok z majdanu gospodarczego).
7. Stodoła w skrzydle zach. zabudowy folwarczej; oficyna VI w skrzydle p. (widok w kierunku pn.)

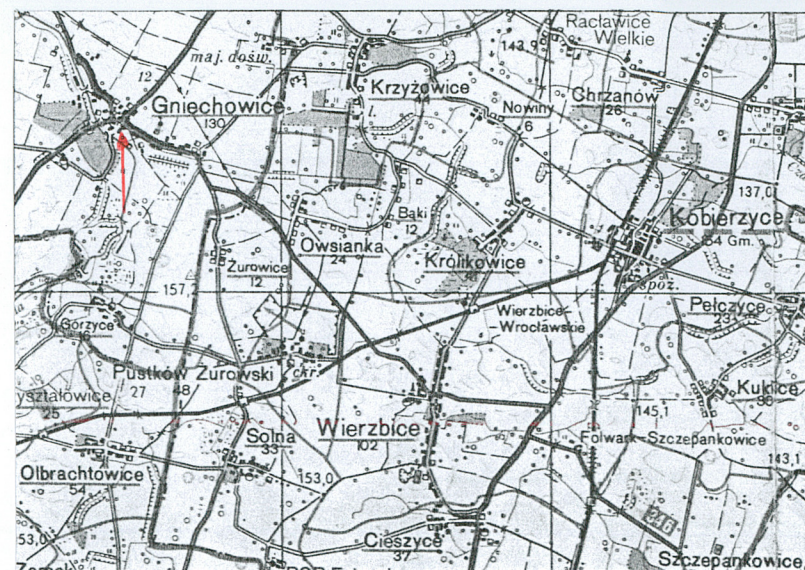
Wkładkę założyła Beata Sebzda, sierpień 1999 r.

Miejsce przechowywania negatywów

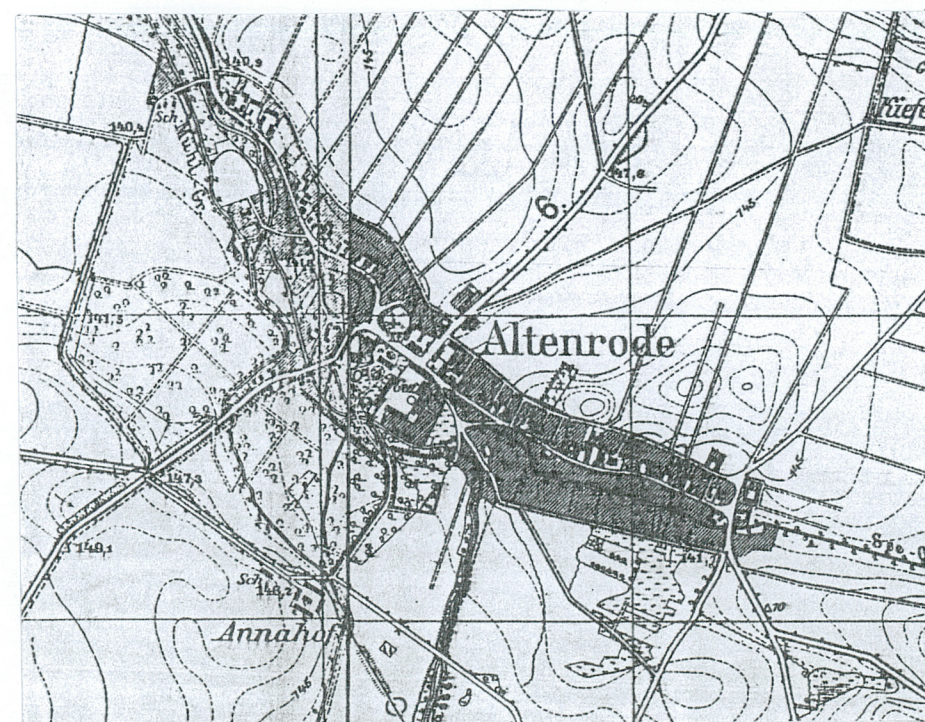

Spis fotografii cd.

8. Dom zarządcy lub inspektora dóbr.
9. Oficyna mieszkalna I, elewacja pd.i wsch.
10. Oficyna mieszkalna I, elewacja wsch.
11. Oficyna mieszkalna I, elewacja pn.
12. Oficyna mieszkalna II, elewacja pn. i zach.
13. Oficyna mieszkalna II, elewacja wsch., fragment elewacji oficyny III.
14. Oficyny mieszkalne III, IV, V, elewacje zach. (widok w kierunku pn.).
15. Oficyny mieszkalne IV, V, stodoła, elewacje zach. (widok w kierunku pd.).
16. Oficyny mieszkalne V, IV, III, elewacje wsch. (widok w kierunku pn.).
17. Oficyna mieszkalna III, elewacja wsch.
18. Stodoła, elewacja zach. i pd.
19. Stodoła, elewacja wsch.
20. Oficyna mieszkalna VI, elewacja zach. i pd.
21. Oficyna mieszkalna VI, elewacja pn.
22. Budynek gospodarczy, elewacja pn.
23. Budynek gospodarczy, elewacja pn.
24. Budynek gospodarczy, oficyna mieszkalna VII, elewacje pd.
25. Oficyna mieszkalna VII, elewacja wsch. i pn.
26. Oficyna mieszkalna VII, sklepienie w części gospodarczej.
27. Oficyna mieszkalna VII, fragment sklepienia, kolumna.
28. Obora I, elewacja zach.
29. Obora I, elewacja pd.
30. Obora I, elewacja wsch.
31. Obora I, wnętrze.
32. Obora II, elewacja zach. i pd.
33. Obora II, elewacja wsch.
34. Obora II, wnętrze.
35. Spichlerz, elewacja pd. i wsch.
36. Spichlerz, elewacja zach.
37. Spichlerz, elewacja pn.
38. Spichlerz, sklepienie piwnic.
39. Spichlerz, przyziemie.
40. Spichlerz, I piętro.
41. Spichlerz, więźba dachowa.

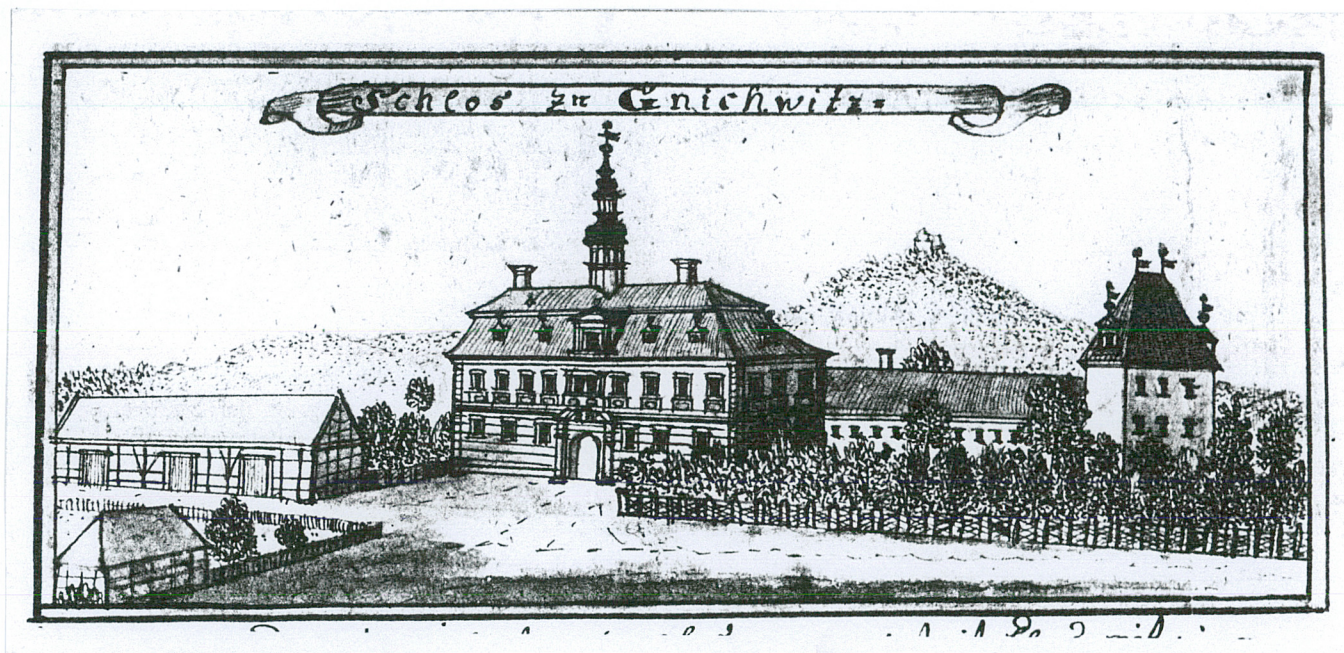
Plan orientacyjny skala 1: 100 000

Plan wsi Gniechów 1938 r.

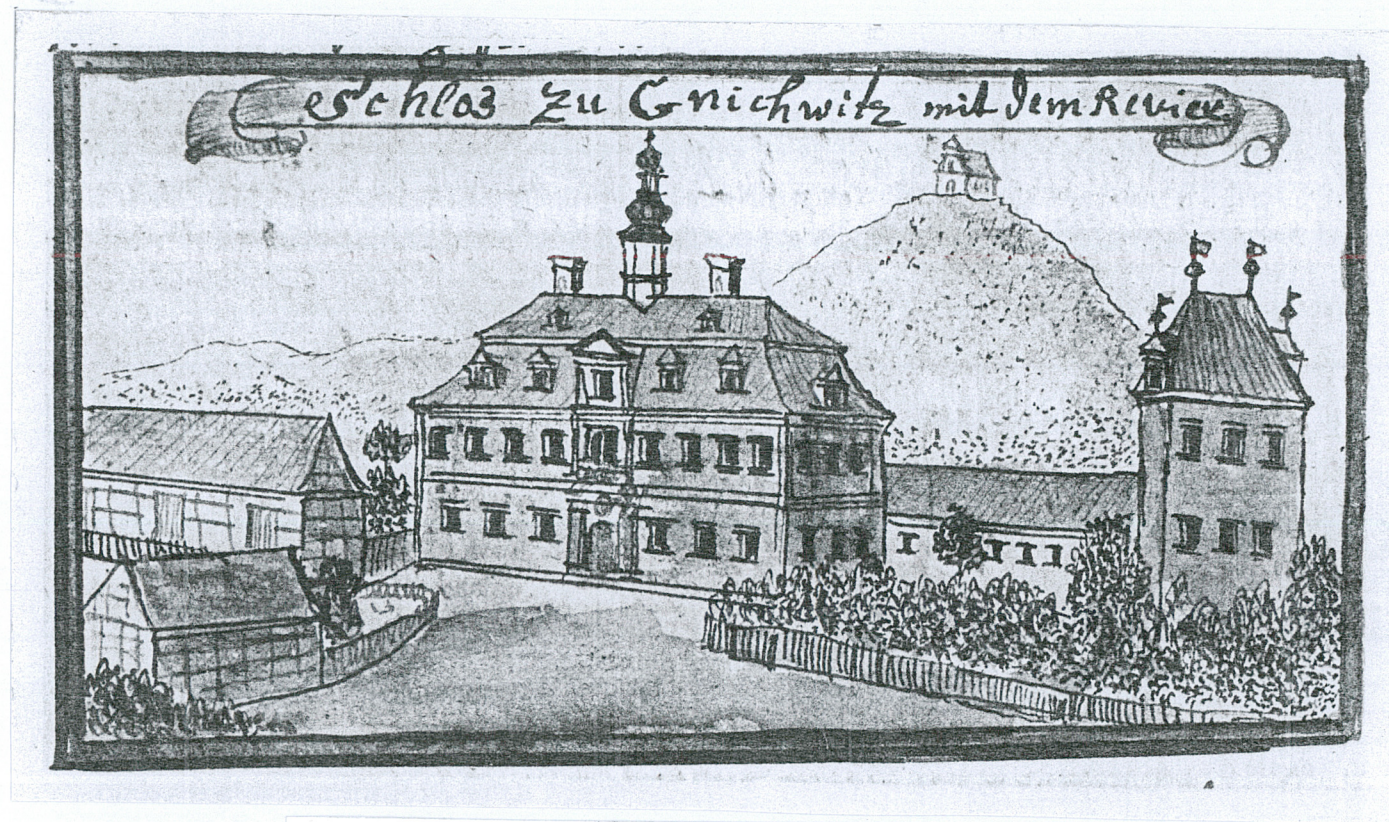

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	ikonografia
4 Powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

F.B. Wernher Pałac w Gniechowicach, widok ogólny rys. ok. 1750 r., sygn. I 430

F.B. Wernher Pałac w Gniechowicach, widok ogólny rys. ok. 1750 r., sygn. IV 312

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	fotografie
3. powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

1.

2.

3.

4.

Wkładkę założyła Beata Sebzda, sierpień 1999 r.
Miejsce przechowywania negatywów

5.

6.

7.

8.

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	fotografie
3. powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

9.

10.

11.

12.

Wkładkę założyła Beata Sebzda, sierpień 1999 r.
Miejsce przechowywania negatywów

16.

13.

14.

15.

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	fotografie
3. powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

17.

18.

19.

20.

Wkładkę założyła Beata Sebzda, sierpień 1999 r.
Miejsce przechowywania negatywów

21.

22.

23.

24.

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	fotografie
3. powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

25.

26.

27.

Wkładkę założyła Beata Sebzda, sierpień 1999 r.
Miejsce przechowywania negatywów

28.

29.

30.

31.

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	fotografie
3. powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

32.

33.

34.

Wkładkę założyła Beata Sebzda, sierpień 1999 r.
Miejsce przechowywania negatywów

35.

36.

37.

38.

1. miejscowość	GNIECHOWICE	5. Obiekt (nazwa jak w karcie)	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. województwo	dolnośląskie	ZESPÓŁ PAŁACOWO – PARKOWY Z FOLWARKIEM	fotografie
3. powiat	Wrocław		
4. gmina	Kąty Wrocławskie		

39.

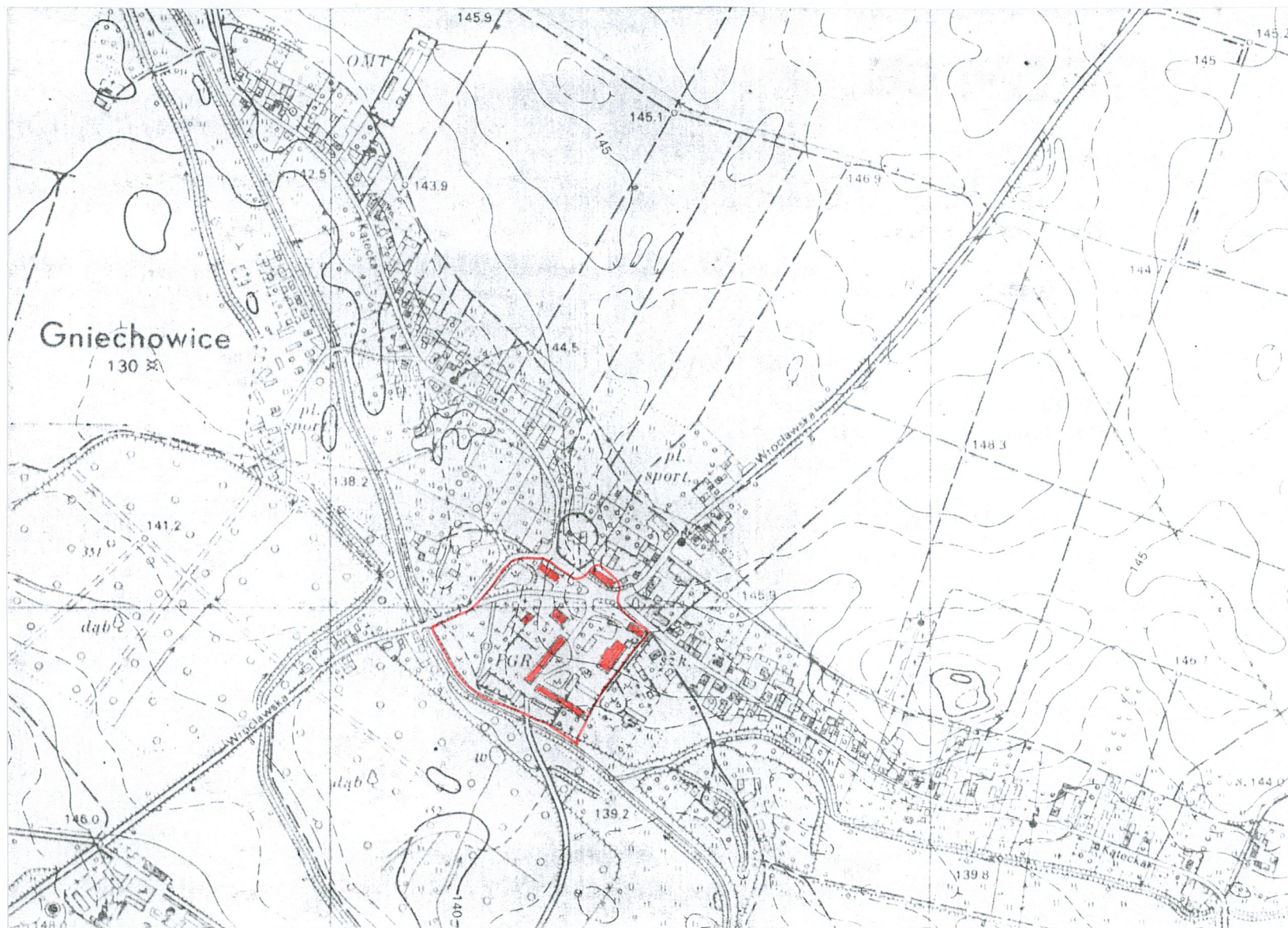
40.

41.

Wkładkę założyła Beata Sebzda, sierpień 1999 r.
Miejsce przechowywania negatywów

Plan orientacyjny skala 1: 10 000